

Veres Kata:
Az a bizonyos vespera

1.

Vesperáról zengj nekem ódát,
oh örök tavasz,
mely lelkemből kisöpri az idén
meg sem érkezett havat.

Ez vágyam nekem,
mikoron vallok ezen alkalomról,
Nektek kedves teológusok
S feltett szándékomma vált,
hogy velem legyetek ott.

2.

Azért, hogy együtt zengjete
a zengedező mennyei karral.
S legyen a templom tele
fiatalokból álló tömött sorokkal.

Ez veleje a hónap első szombatjának,
melyet rövid igehirdetés emel,
hogy a zengedezők örömmel
folytassák megkezdett dalukat.

3.

Ez így tökély,
hiba nem állhatja útját annak,
hogy ottlevők üdüljenek
néhány akkordnyi hangra.

Száz szónak is egy a vége:
minden hónap első szombatján
Budafok megnyitja kapuit,
hogy Sionná legyen,
hová éhes lelkű és gyomrú
teológusok sereglenek,
hogy a mennyei karral karöltve
dicsőítsék egyetlen Urukot,
ki ezt bizonyjal jó néven veszi
s énekben elmondott imádságra
feleletképp békét szerez
a feldúlt hétköznapok delén.